

MADERSPACH VIKTOR

KARAVÁN
A HAVASOKBAN

Kisregények és elbeszélések

lazi
KÖNYVKIADÓ
Szeged

A házigazda, aki megérkezésünkkor nem volt otthon, akkor toppant haza, mikor vacsoránkat már befejeztük. Gyönyörű sárga lováról leszállva a legbarátságosabban üdvözölt, és mialatt kancája az abrakos zacskóból édes szentjánoskenyeret ropogtatott, ő maga kifogástalan arab vendégszeretettel: tevetejjel és árpakenyérrel kínált meg. A beszélgetés török nyelven folyt.

Az éjszaka sötét volt. A hold felkeltéig azonban vagy magam maradtam ébren, vagy a két török közül az egyik. Nem bízunk az arabokban, különösen miután észrevettük, hogy a legutoljára érkezett házigazdával összesugdostak. Magunk is csak megbéklyózott lovaink lába között fekvé, a csukló körül csavart kötőfékkal mertünk aludni.

De minden elővigyázatosságunk hiábavaló volt, Musztafa a ráeső őrség alatt pár percre elszundikált, és mire a félhold Transzjordánia köves bércei fölé emelkedve megvilágította a tájat, azt vettük észre, hogy az arabok az összes megvásárolt lóval együtt eltűntek. Ezer szerencse, hogy legalább hátsólovaink megmaradtak, a nyeregfelszereléssel együtt.

Az már nem segített a bajon, hogy a könnyelmű Musztafát rettentese-
tesen elvertem.

Ez azonban, eltekintve az anyagi kártól, igen aggasztó jel volt. Mert a harctéri helyzetet kitűnően ismerő arabok csak olyankor mertek ilyesmire vetemedni, ha rosszul állt az ügyünk.

Most már csak hárman indultunk el. Én egy igen kellemes mozgású sárga kancán lovagoltam, mely egy, az angoloktól zsákmányolt priccsnyereggel volt felnyergelve. Musztafa ellenben egy bátyámtól kapott tisztí nyereggel felnyergelt szürkén ült.

A terepet annyira ismertem, hogy mire a nap felkelt a transzjordániai hegycsúcsok mögött, elértük annak a hegygerincnek tetejét, mely a Földközi-tenger és a Jordán völgye közötti vízválasztót alkotja. Félúton voltunk Jeruzsálem és Ramleh között. A maga nemében páratlan látványban volt részem. Nyugaton a Földközi-tenger zárta le a látóhatárt. A kopár, vegetáció nélküli hegyek enyhe lejtőkben mentek át a tengerpart melletti síkságba. Észak felé beláthatatlan távolságig kopár, sziklás hegyvidék terült el, melyen növényi életnek legcsekélyebb nyoma sem volt. Ilyenek lehetnek földgömbünk tájai, mielőtt a

szerves lények milliói ellepték volna. Az anorganikus természetnek kíméletlenül zord, fenséges, komor és vigasztalan látképe. Keleti és délkeleti irányban félelmetes sziklahasadékok és -falak alján folyik a Jordán. Mintha mélyen a tenger színe alatti fekvésével a föld alatti hatalmak érdekkörébe való tartozását akarná jelképezni. A haragoskék Holt-tenger, melyen túl a láthatárig kopár sziklahegységek terjednek, az elhagyatottságnak és lakhatatlanságnak azt a benyomását kelti, mely a Szodomától és Gomorrától elválaszthatatlan átoknak következménye.

Tőlünk délre, pár kilométernyi távolságban, Jeruzsálem tornyai és kupolái láthatók. A távoli ködben Betlehem tornyai tűnnek fel.

Jeruzsálemben határozottan Omár mecsetje a legszembetűnőbb épület. Arisztokratikus elkülönítettségben egy szabad tér közepén áll, míg a keresztény templomok a különböző szekták és felekezetek építkezési versenyében a szent helyekhez való minél nagyobb közelségért szinte tolamakodni látszanak.

Tőlünk nyugatra van a Jeruzsálemtől Tiberiász felé vezető műút. Egyes, az úton látható autókat illetőleg nem bírunk tisztába jönni, hogy melyik hadviselő félhez tartoznak. Mivel azt vesszük észre, hogy ők is figyelnek bennünket, az országúttól lehetőleg távol tartjuk magunkat, és egészen a Jordán völgye felé leereszkedő sziklafalak szélén lovagolunk. Kezdetben lőtávolon kívül vagyunk, de valamivel odébb észak felé a mélység szélén betartható távolság néhány száz méternyire zsugorodik össze. Két gépkocsi kísér bennünket, s velünk lassan lépést tartva halad az országúton észak felé.

Hátulról lövések hallatszanak. Nyilván bennünket üldöző beduin-csapat közeledik gyors vágtaiban. Most mi is hosszú vadászvágtaiban törtetünk előre. Az országúton látható autók gépfegyvertűz alá vesznek. Két cerberus pokoli ugatását hallom. Egyes golyók közvetlen közelünkben csapkodnak a sziklába. A nagy távolság miatt az egészet egyelőre nem veszem komolyan, csupán sárgám állapota aggaszt. Nagy súlyom alatt szemmel láthatóan fáradt, s csak nehezen tud tért nyerni. A géppuskatűz sem olyan ártalmatlan, amilyennek kezdetben hittem. Izmail kezd támolyni a nyeregben, s pár pillanat múlva lova üresen vágat az enyém mellett. Musztafa pár száz lépésnyire vágat előttem.

Most elérte azt a helyet, ahol legközelebb van a gépfegyverekhez. Ha szerencsésen túlesik rajta, megmenekült.

Úgy látszik, sikerült neki, mert az összes gépfegyver, mely eddig őt üldözte, felém van irányítva. Ez most már valóságos vadászat. Hátul a beduin hajtók, oldalt az angol gépfegyverek.

Lovam két óriási ugrást tesz. A második után azonban nem lábbal, hanem fejjel ér földet. Engem súlya alá temet, szemem előtt elfeketedt minden...

Finita la comedia!⁴

4. Vége a játéknak! (ol.)

TARTALOM

Régi történet az erdélyi havasokból	5
Karaván a havasokban	17
Kalandok Keleten	37
A nászajándék	145
Vadászati és halászati élmények Amerikában	211